

8 F.

KUIFJE

HET WEEKBLAD VOOR JONGENS VAN 7 TOT 77 JAAR

Nr 37

IN NEDERLAND 60 Ct.

ONTDEK DE VULKANEN!

(ZIE BLZ. 4)

Najaarslied

Ik ken geen schoner kleuren
Dan die van 't Hollands bos,
In bruinen najaarsdos;
Ik ken geen zoeter geuren,
Dan die uit droge mos,
Uit geelrode eikenbladeren
En varenkruid dat bloeit,
Mij op het koeltje naderen,
Dat met mijn lokken stoeit.

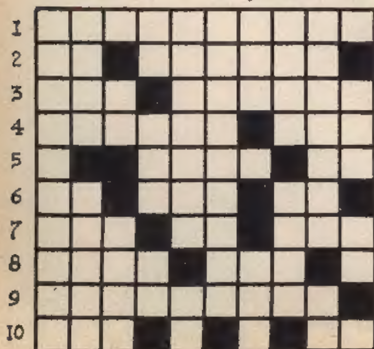
Ik ken geen schoner zangen
Dan vink en lijster slaakt,
Bij 't morgenlicht ontwaakt,
Eer hen de strikken vangen,
Door al wat 't zingt gewraakt;
Den wildzang uit de twijgen
Met vochtig rag omstrikt,
Dat, als de dampen stijgen
Met perels blijft bestikt.

Ik ken geen schoner luchten
Dan waar de herfst mee praalt,
Als 't zonlicht nederdaalt
En dorpen en gehuchten
In goud en kleuren maalt.
Dan rijzen blanke rotsen
En donkere bergen op,
Begroeid met ruige bossen,
Verguld aan rand en top.

Dan spelen alle verven
Dooreen met stille pracht,
Tot dat ze, schoon en zacht,
Versmelten en versterven,
En zeggen: « Het wordt nacht!
Weer is een dag vervlogen;
Welhaast een jaargetij;
Een jaar gaat voor uw ogen,
Gelijk een damp voorbij. »

NICOLAAS BEETS.

HEB VIJF MINUTEN GEDULD

MET vijf minuten geduld en een onsje geluk los je dit kruiswoordraadsel spelenderwijze op. Moest je het werkelijk niet kunnen, lees ons blad dan ook volgende week...

HORIZONTAAL:

1. — Schiereiland.
2. — Muzieknoot. - Word kalm.
3. — Wereldorganisatie (afk.). - Hooggelegen rijstvelden.
4. — Heerlijk, verrukkelijk. - Vocht in planten.
5. — Lang koorhemd. - Tijdsbepaling.
6. — Boom. - Stad in Belg. Congo. - Landbouwwerktuig.
7. — Dwaas. - Nummer (afk.). - Laan.
8. — Klamp om iets vast te zetten. - Tuingereedschap.
9. — Gezamenlijke edellieden.
10. — Noodsein op zee. - Plaatsaanduiding.

VERTIKAAL:

1. — Broeikas.
2. — Zwemvogel. - Verschil tussen debet en kredit.
3. — Dubbele klinker. - Lichte bedwelming.
4. — Laag water. - Vis. - Te zijner plaatse (afk.).
5. — Delfstoffen. - Uitroep.
6. — Kadet bij de marine.
7. — Spinneweb. - Smalle voetweg.
8. — Catharina. - Geestdrift.
9. — Verkrijge. - Lidwoord.
10. — Kuuroord. - Bestaat.

VLIEGENDE SCHOTELS BOVEN CALIFORNIE

DE groene vliegende voorwerpen die in de hemel van Californië werden waargenomen en die, naar men beweerde, vliegende schotels waren afkomstig van Venus of van een andere planeet, bleken na ernstig onderzoek nog slechts ijsmeteorieten te zijn. Deze meteorieten waren ontstaan uit een plotseling condensatie met ijsvorming in de lucht.

ONZE PERMANENTE

FOTOPRIJSVRAAG

Gerard DANGREAU, uit Hornu, maakte deze originele foto en schreef er op : LEKTUUR. Hij won de prijs van de week en kreeg een prachtig fototoestel BROWNIE STARLET.

IN DIT NUMMER

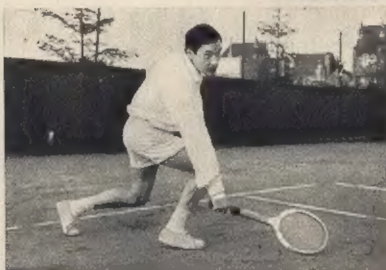
DE NIEUWE AVONTUREN VAN JARI

HET GEHEIM VAN JIMMY TORRENT

door RAYMOND REDING

Onze vriend Raymond Reding is een groot tenniskampioen. Zoals zijn held, Jimmy Torrent, hanteert hij de raket met veel brio.

De auteur van « Jari » op het tennisveld. Het ogenblik is beslissend : hij maakt zich gereed een « matchbal » terug te zenden.

ZIJ ZETTEN HUN WEG VOORT...

DE WEG DER BP JONGEREN zal hedenmorgen in Antwerpen aankomen. Indien je de gelegenheid nog niet hebt gekregen een benzinewagen BP te besturen, waag dan dadelijk je kans.

Te ANTWERPEN :
op 16, 17, 19 en 20 september.

Te GENT (St-Pietersp l.) :
op 23, 24, 26 en 27 september.

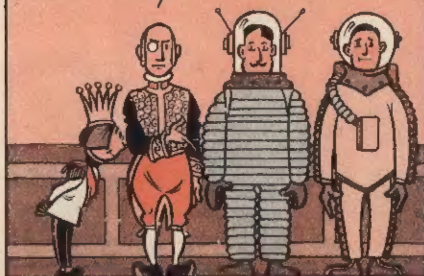
Te KORTRIJK :
op 30 septemb., 1, 3 en 4 oktober.

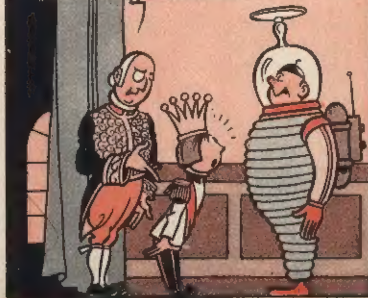

Een van de finalisten gaat een bocht nemen op het circuit te Brussel.

'T PRINSKE DOOR WILLY VANDERSTEEN

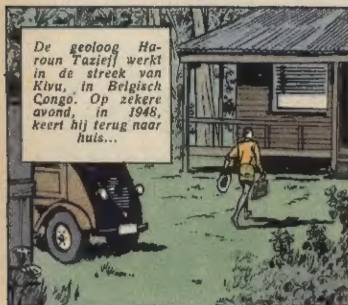

ONTDEK DE VULKANEN !

SCENARIO: STEP TEKENINGEN: A. WEINBERG

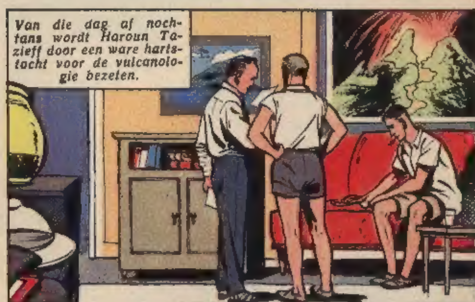

Haroun Tazieff werd geboren te Warschau. Zijn vader was een Russische geneesheer. Hij stierf toen zijn zoon zeven jaar was. Zijn moeder nam hem mee naar België waar hij studeerde. Als landbouwkundige, geoloog en zelfs alpinist vertrok hij naar Belgisch Congo. We hebben zopas gezien hoe de geoloog vulcanoloog werd.

Na heel wat inspanningen bereiken de twee geharde ontdekkingsreizigers de buurt van de krater.

We zijn er bijna.

Helaas, de niet in te ademen rookwolken verplichten hen op hun stappen terug te keren...

Geenszins ontmoedigd besluit Tazieff de Europese vulkanen te onderzoeken.

Ik zou vooral willen weten wat de Stromboli in het lijf heeft.

Ongelukkig spuwt hij om de 20 minuten. In die omstandigheden is het moeilijk een ernstige studie te maken.

Nochtans besluit onze vulcanoloog de vulkaan te bezoeken. Gedurende acht dagen bestudeert hij de omstandigheden waarin de uitbarstingen zich voordoen...

Tenslotte trekt hij op ontdekking van de Stromboli uit, hij overschrijdt de lavamassa...

En wij vinden hem in de krater van de Stromboli terug bij het filmen van een bizonder hevige uitbarsting.

Plots...

Vreselijk!

Tazieff rest slechts de tijd om te vluchten voor de instortende overhellende rots.

Wij hebben het warm gehad!

Oef!

...in de hartstochtelijke belangstelling voor vulkanen opwekken houdt voordrachten

Er bestaan op de aardbol meer dan 600 belangrijke vulkanen in werking en ieder van hen is een buitengewoon fenomeen. Zij zijn gelegen langs een onmetelijke spleet van 70.000 kilometer die de aarde doorploegt en die meer bepaald de Stille Oceaan omgordt... Men noemt deze vulkanische zone « De Vuurgordel van de Stille Oceaan.

De voordrachtgever die reeds talrijke vulkanen in Europa en in Afrika bestudeerd heeft, vertrekt naar Japan, Indonesië en Zuid-Amerika.

In Japan...

U wil de krater van de Sakurijama beklimmen? Het is een dwaasheid! Dat betekent zelfmoord!...

Moed, vriend! Dit is je vuurdoop!

Einde

Volgende week : JEAN BEHRA

Toutje gaat Chlorophyl zoeken, maar onderweg wachten hem onaangename verrassingen...

DE TERUGKEER

VAN CHLOROPHYL DOOR RAYMOND MACHEROT

(Wordt voortgezet.)

SCHEPEN OP WIELTJES

DE chauffeur van een bulldozer heeft bij toeval een van de grootste archeologische mysteries van Griekenland opgelost en daarmee alle geleerden de loef afgestoken.

Heb je ooit iets gehoord over het kanaal van Korinthe dat de golf van Korinthe met de golf van Saloniki verbindt?

De schepen die het gebruiken winnen ongeveer 350 km. Men wist reeds lang dat de oude Grieken eerst plannen hadden gemaakt om een kanaal te graven, maar die tenslotte verwierpen en de voorkeur gaven aan een weg voor schepen! Zij bouwden deze weg om hun vloot lange omwegen en de vreselijke stormen die aan de kaap Malea in het zuiden van de Peloponnesus (1) kunnen woeden te sparen. Tot op heden wist men echter niet waar deze zonderlinge weg voor schepen juist lag of beter gelegen had...

Het schiereiland dat in de Oudheid Peloponnesus heette, noemt men thans Morea.

Een bulldozer met flair

TWEE jaar geleden, nl. op 7 september 1957, maneuvreerde een bulldozer van het leger op een militair terrein in de omgeving van Korinthe. Eensklaps zag de chauffeur van de bulldozer vloertegels van onder het zand komen. De Griekse soldaten die dit eveneens zagen, dachten natuurlijk niet aan de oude weg voor schepen. Zonder het te weten hadden zij de weg echter ontdekt, die door talrijke archeologen sedert eeuwen werd gezocht.

De bulldozers van het Griekse leger maakten plaats voor de houwelen van de geleerden. Na enkele maanden lagen grote stukken van de oude weg bloot. Men stelde vast dat de weg 7 km lang en van 3,50 m tot 5 m breed was. Aan weerskanten van de weg een diepe groef op een afstand van 1,50 m. van elkaar verwijderd. Deze evenwijdiglopende groeven kan men vergelijken met sporen. In de bochten van de weg verdwijnen de groeven en worden vervangen door twee kleine lage muren. De binnenzijde van deze muren loopt schuin.

De weg voor schepen is het werk van Periander, tiran van Korinthe, in de VI[e] eeuw voor Jezus Christus. Het is bekend dat Korinthe onder de tirannen Kypselos en Periander zijn hoogste bloeiperiode kende. Van deze Periander wordt verteld dat hij zijn vrouw heeft dood geschopt. Dat is natuurlijk minder fraai!...

Hoe reden de schepen?

Schepen zijn gemaakt om te varen, niet om te rijden! Hoe deden de Grieken het dan? Zij hesen de schepen aan land en bevestigden ze aan wagens. Deze wagens reden in de twee groeven van de weg. Zij werden getrokken door paarden of door een heel leger van slaven, die wanneer het nodig was, met zweepslagen werden aangemoedigd. De schepen kwamen veilig over de bochten dank zij de kleine muurtjes.

Op de tegels van de weg werden kabalistische tekens ontdekt. De archeologen namen hun vergrootglas, bekeken die tekens van alle kanten en verklaarden dat het hier beslist gaat om zekere verkeersseinen. Inderdaad, ze staan even voor de bochten ofwel net daar waar de weg daalt of tegen een heuvelflank omhoog loopt. Dank zij deze tekens wisten de leiders wat hen te wachten stond en konden de nodige maatregelen treffen om zonder ongelukken over de gevaarlijke plaatsen heen te komen.

Bij toeval werd dus een van de grote handelswegen uit de Oudheid ontdekt. Het is zeer waarschijnlijk dat de bulldozers van het Griekse leger en de houwelen van de archeologen ons nog heel wat verrassingen reserveren.

(1) « Indien je om de kaap Malea moet varen, vergeet dan je vaderland », zei een Grieks spreekwoord.

170 JAAR GELEDEN WERD ER EEN SCHRIJVER GEBOREN

DE EERSTE «WESTERNS» OP DE SCHOOLBANKEN

JAMES FENIMORE COOPER

(1789-1851)

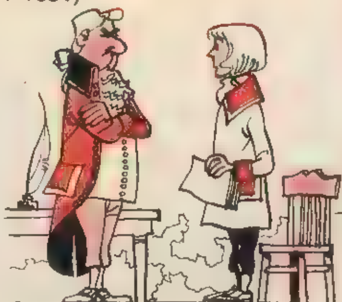
EEN kleine magere man onderbrak zijn uiteenzetting. Hij gluurde boven zijn bril en met zijn krijt wees hij naar een jongen die helemaal achteraan in de klas zat :

— Mr. Cooper, breng me het werk dat je aandacht zo volledig schijnt op te slorpen !

En op de laatste bank stond een grote, zeventienjarige jongen op. Zijn stevige polsen staken ver uit de mouwen van zijn jasje die te kort waren. Men kon hem vergelijken met een jonge, krachtige boom. Zijn makkers glimlachten ietwat ironisch toen hij aarzelend door de klas liep.Het was net alsof hij opgeschrokken was uit een droom. Op de lessenaar van de professor lei hij een dik schrift neer.

— Ik was er zeker van ! Nogmaals Roodhuiden en nogmaals kleine ritten over de prairies ! Het is beslist de vijftigste keer dat ik er je deze week op betrap die belachelijke tekeningen te maken... Ik heb er genoeg van ! Klowns of dromers kan ik hier niet gebruiken. Ga onmiddellijk naar de rector !

Zo werd de jonge Fenimore Cooper in het jaar 1806 aan de deur van het eerbiedwaardig Yale-College gezet. Hij moest vaarwel zeggen aan de toga van advokaat, die zijn ouders voor hem wensten.

EEN BOER DIE SCHRIJFT

Enkele dagen later monsterde James aan als stuurmansleerling op een brik van de marine. Dat hij niet meer naar school mocht kon hem geen snars schelen. Hij was blij eindelijk in open lucht te zijn, ver van de stoffige boeken waartussen hij stikte. Vijf jaar lang zwalpte hij op zee. Dit ruw bestaan voedde zijn avontuurlijke droom en later zou hij heel veel vertellen over zijn zeemansleven.

In 1812 werd James Cooper een landrot. Hij huwde en hij begon een landbouwexploitatie. Het werk was hard, maar daarvan had hij geen schrik. 's Avonds wanneer hij zijn paarden op stal had gezet en zijn beslijkte laarzen uitgetrokken, zette hij zich voor een eikenhouten tafel, ontstak een kaars en begon te schrijven. Hij tekende nu niet meer, hij schreef de verhalen waarvan zijn hoofd en zijn hart boordevol waren.

DE AMERIKAANSE WALTER SCOTT

In 1820 verscheen zijn eerste roman die hij op eigen kosten uitgaf. Hij viel als een baksteen, maar zijn volgend boek, « De Spion », kende een groot sukses. Veel Amerikaanse uitgevers wilden thans zijn proza drukken en James Fenimore Cooper schreef de verhalen die hijzelf eens van zijn grootvader had gehoord. Hij vertelde van de heroïeke strijd van de eerste pioniers. Hij vertelde hoe de Verenigde Staten onafhankelijk werden en hij verhaalde hoe de eerste boeren de Amerikaanse grond vruchtbaar maakten met hun zweet en hun bloed. Hij vertelde het epos van de Far-West met zijn reusachtig? buffelkudden en zijn wilde Roodhuiden.

De jonge boer verliet zijn hoeve, vestigde zich in de stad en wijdde zijn dagen aan de letteren. In 1826 verscheen « De Laatste der Mohikanen ». Met dit boek verwierf hij de titel van « Amerikaanse Walter Scott ». Toen hij vijfentwintig jaar was, had hij tweeendertig avonturenromans geschreven. De beste zijn « De Prairie », « De Rode Kaper », « De Dambertendoder ». « De Pioniers ». « De Trapper ». De stijl is konventioneel, maar men voelt de geestdrift van de schrijver en men voelt het ook aan dat hij de mensen en de dingen uit die tijd met veel liefde heeft beschreven.

EEN RIJKE BRON VOOR DE CINEMA

Fenimore Cooper is een rijk en beroemd man geworden en in 1826 werd hij door zijn regering als konsul naar Lyon gezonden. Hij nam dit ambt gedurende drie jaar waar en besteedde daarna nog drie jaar aan reizen doorheen Duitsland, Zwitserland en Italië. Hij schreef nog steeds en kende nog evenveel sukses. Europa, beheerst door het romantisme, ontdekte zijn boeken met enige verbazing. Alexander Dumas inspireerde zich aan « De Piraat » om z'n « Kapitein Paul » te schrijven. Dit werk verscheen als feuilleton in de « Siècle » en bracht deze krant 5.000 abonnees in drie weken op.

James Fenimore Cooper bracht de tomahawk en de vredespijp van de Indianen in de mode. Buffalo Bill met zijn cirkus deed de rest. De trapper en de cowboy werden de ridders van de moderne tijd. De cinema boorde deze rijke bron op zijn beurt aan en je weet het, de z.g. westerns met cowboys, Indianen, buffelkudden en dolle ritten over de prairies kennen nog veel sukses !

HALLO, HALLO, HIER [illegible] DIE JULLIE IETS OVER HET VOETBALKAMPIOENSCHAP VERTELT

EINDELIJK ! We gaan op zondagnamiddag opnieuw weten waarheen, dank zij die goeie, ouwe voetbal, die we zo gemist hebben !

En, ja, zoals alle anderen die er voor uit durven komen en niet bang voor woorden zijn : we zullen lachen, huilen, verdriet hebben, blij zijn, alles tegelijk. Zo is de supporter gedurende die 30 kompetitiezondagen. Iets dat heel belangrijk is, is de kunst het een en ander over het hoofd te zien en nooit te vergeten, dat per slot van zake, de sport van die ronde bal slechts een spel ■ en dat we het als zodanig moeten opvatten. Dat wil zeggen, als een ontspanning die ons de kleine zorgen van het leven van alle dag doet vergeten.

★

Helaas, zoals ieder jaar om deze tijd, voelen de verslaggevers zich verplicht allen die voor het kampioenschap in vuur en vlam staan er nog eens aan te herinneren dat ze niet moeten toegeven aan spijtige driftbuien. Het schouwspel is niet altijd op het veld : het is te vaak op de gaanderij, op de tribune ! Sommige mensen denken dat hun zondag verloren ■ als ze zich eens niet grof of onbillijk hebben aangesteld. Zij denken zich alles te kunnen veroorloven zodra ze hun kaartje betaald hebben. Dat is beklagenswaardig ! Laten we de slechte spelmomenten toch zo sportief mogelijk opvatten : zij maken deel uit, van wat men wel noemt de « Beroemde Onzekerheid » zonder welke de belangstelling voor de wedstrijd ongetwijfeld zou verzwakken.

En hier begint, juist door deze onzekerheid, de meest ondankbare taak van de verslaggever. Men verwacht van hem, dat hij lang voor de anderen het spel doorziet; of wel, of hij zo goed wil zijn de rol te spelen van de waarzegster van de Brusselse kermis. Nauwelijks is men op het voetbalveld of men wil al weten wie er gaat winnen. Vorig jaar, om deze tijd, hebben we ons wel héél erg vergist toen we voorspelden dat de Standaard als overwinnaar uit de voetbalkompetities te voorschijn zou komen. Wanneer we zeggen dat we ons héél erg vergist hebben, is dat een beetje overdreven, want tenslotte kwam Standaard maar twee punten te kort !

Iets wat we werkelijk niet hadden kunnen voorzien, was het uitstekend spel van

de Luikse voetbalclub. Die viel werkelijk op ! Ze namen zelfs de plaats in van een club waarop wij ons vertrouwen gevestigd hadden : de Gentse club ! Het is zonderling maar waar dat deze sympatieke club altijd halverwege de kompetitie verzwakt. Ze stort dan volkomen ineen en dat gebeurt al verscheidene seizoenen achtereen.

★

Wij gaan ons dus weer eens op dat gevaarlijke en glibberige pad wagen en komen vanzelf aan die harde vraag : « Wie gaat het voetbalkampioenschap van België winnen in 1959-1960 ? » Men zal mij wel een stijfkop vinden, maar toch kies ik, zonder de minste aarzeling Standaard van Luik. Er is iets dat me gerust stelt wanneer ik deze voorspelling uit : zij zal gedeeld worden door de massa geestdriftige voetballiefhebbers. Anderlecht, de huidige titelhouder, zal natuurlijk ook altijd in het veld zijn. Maar zoals Standaard en Reims die vorig jaar aan twee fronten moesten spelen : kampioenschap en de Europese beker en die alle twee het kampioenschap verloren, zal Anderlecht ook de slag voelen en er zijn veren laten. Die poging is te groot. Dus Standaard voor de Sporting !

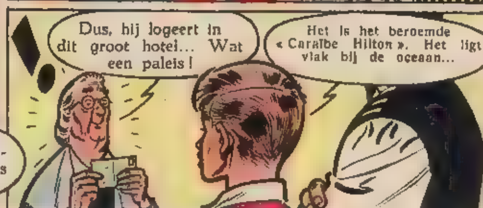
En als outsiders ? Ik kies er twee : de Gentse club en de Vereniging van St-Gillis. Ik durf Luik niet te noemen, want ik vrees de afwezigheid van Carré : zij zal sterk voelbaar zijn in de gelederen van « bloed en water ». Maar laten we in elk geval sportief zijn en... laat de beste winnen !

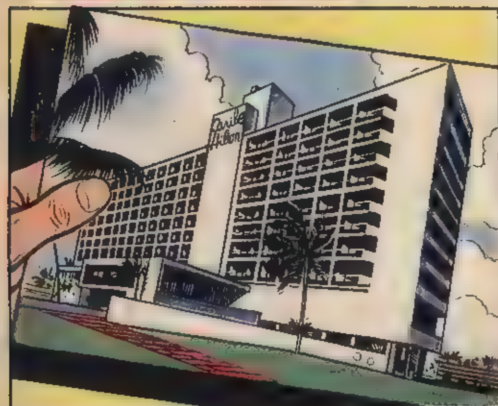
Het geheim van JIMMY

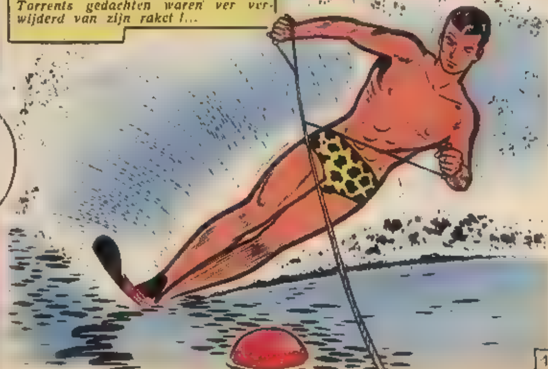

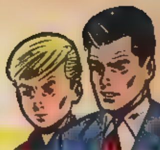

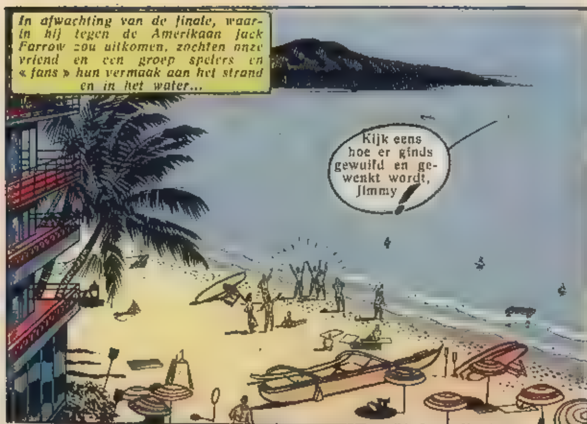

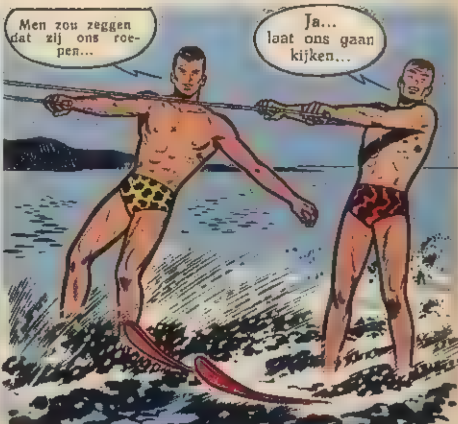

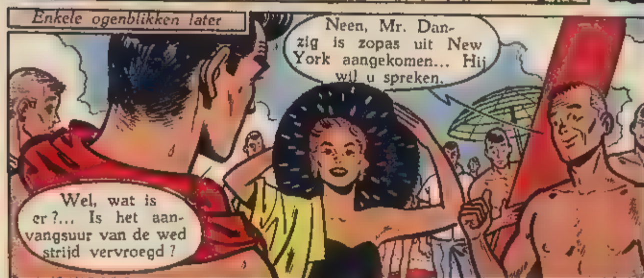

TORRENT door Raymond Reding

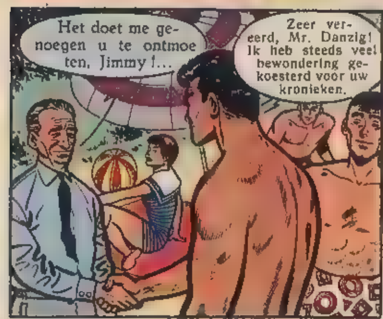

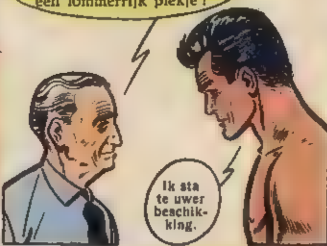

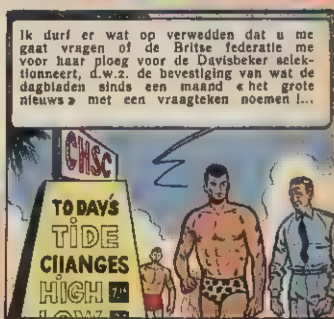

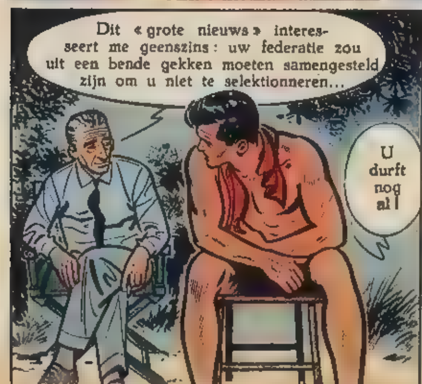

(1) BRITISH LAWN TENNIS ASSOCIATION

HET RENDEZ-VOUS VAN SA

DIE twee silhouetten, die huidskleur geelbruin als honigkoek, dat zwarte haar met blauwe weerschijn en die donkere ogen die schitteren als karbonkelstenen. Er was geen twijfel mogelijk! Dat waren de twee knapen die Santos op de vlieghaven van Los Cerillos hadden afgehaald en die hem bevrijd hadden in zijn hotelkamer waar Jimmy hem had opgesloten. Het waren de handlangers van Ward!

Jimmy Stone stond daar als een zoutzuil. Zó groot was zijn verbazing en zijn schrik. Van achter het tochtscherm bespiedde hij de twee Chilenen. Hij had er al zijn bezit voor durven wedden, dat die twee voor de deur van kamer 19 zouden blijven staan. Het was werkelijk niet moeilijk te raden met welk doel zij naar het ziekenhuis waren gekomen. Zij hadden vernomen dat Jimmy Stone als bij wonder was gered, en Ward had zijn handlangers de opdracht gegeven de rekening met de al te nieuwsgierige Amerikaan eens en voor goed te vereffenen. De revolver in de jaszak van één der bezoekers was slechts een intimidatiemiddel, de eigenlijke operatie moest met het mes geschieden. Dit procédé was immers veiliger, het was bovendien vlug en stil...

Toen zij voor de deur van kamer 19 stonden, waar ze meenden Joseph Blair te vinden, zag Jimmy uit de lift een derde man komen, groot, breed en sportief. Na een korte aarzeling stapte hij de gang in en volgde de twee Chilenen. De man droeg schoenen met crêpezolen en liep geruisloos en soepel als een roofdier. Zijn bleek gelaat, dat Stone in het blauwe schijnsel van een nachtlampje kon onderscheiden, had de harde, oplettende trek van een jager die zijn wild opdrijft.

— Dat is geen bandiet, dacht Jimmy Stone, hij behoort niet tot de bende. Daar durf ik mijn hoofd onder verwedden. Wat komt hij hier doen? Had hij het bevel gekregen die twee moordenaars in het oog te houden? Zo ja, wie had hem daartoe de opdracht gegeven? Stone kreeg geen tijd om dieper in te gaan op dit probleem. Een van de zwartharige Chilenen klopte op de deur van kamer 19. Toen hij geen antwoord kreeg, deed hij de deur open en gleed de kamer binnen, op de hielen gevolgd door de messenwerper. Toen de derde man dit zag, verhaastte hij zijn stap. In drie tellen stond hij vlak bij de Chilenen. Wou hij ook binnen in kamer 19? De anderen lieten hem daartoe niet de tijd. Zij deden de deur toe. Nauwelijks enkele ogenblikken later kwamen zij weer buiten. Zij zagen er verontwaardigd uit, slechtgehumeurd en bovendien een tikje ongerust. In hun haast botsten zij tegen de derde man aan! Die laatste nam de houding aan van de rustige wandelaar die zonder énige reden bijna omvergelopen wordt. Hij bleef staan. De eerste van de twee Chilenen bromde een vaag ekskuus. De derde man knikte even met het hoofd, stak een sigaret op en liep dan verder de gang door.

Terwijl de schijnbaar opgewonden messenwerper de wacht bleef houden voor de deur van kamer 19, die op een kier stond, liep zijn gezel naar de wachtzaal om er

ELFDE HOOFDSTUK

Nummer 19 is verdwenen!

de nachtverpleegster te halen. Jimmy vond het niet nodig nog meer over heel de zaak te weten. Zodra de verpleegster op de hoogte werd gebracht van zijn verdwijning, zou zij het alarmsein geven en doorheen heel het ziekenhuis zou men hem zoeken. Hij moest het gebouw dus verlaten terwijl daartoe nog de kans was. Heel omzichtig kwam hij van achter het tochtscherm vandaan en stil liep hij naar de trap.

Het was toen 21 uur 55 minuten!

DE DERDE MAN

De koelte van de nacht kwam als een mokerslag op Stone neer.

Hij voelde eensklaps maagkrampen, zijn oren suisden en hij had de indruk dat de straatstenen hem in het gelaat sprongen. Hij bundelde al zijn wilskracht samen en slaagde erin overeind te blijven. Toen het gevoel van duizeligheid voorbij was keek hij even om zich heen en trachtte de omgeving te herkennen.

Die brede helderverlichte laan was hem totaal onbekend. Te oordelen naar het drukke verkeer moest zij in het centrum van de stad liggen. Niet ver van de zware ijzeren deur, waarboven een rood kruis geschilderd was stond een grote zwarte Buick. De motor draaide zachtjes, alsof men zo dadelijk iemand verwachtte. Jimmy Stone wierp een blik in de richting van de chauffeur van deze Buick, maar hij herinnerde zich niet ooit dat gelaat gezien te hebben. Hij stak de brede laan over. Aan de andere kant drukte hij zich tegen het neergelaten rolluik van een uitstalraam en hield de ingang van het ziekenhuis in het oog.

Het was de derde man die eerst buiten kwam. Hij zag radeloos uit, wierp ongeruste blikken rechts en links en vond blijkbaar niet wat hij zocht, want zijn gezicht werd een el langer en kreeg een bepaald ontevreden uitdrukking. Een ogenblik meende Stone dat de man terug naar het ziekenhuis wou gaan. Dat gebeurde echter niet. Hij haalde even de schouders op en liep de stoep af. Het was op dit moment dat hij de Amerikaan aan de andere kant van de straat zag staan. Dit feit scheen hem gerust te stellen. Zonder zich te haasten liep hij toen de straat over...

Jimmy volgde hem met de ogen en zag dat hij naar een oude Chevrolet toeliep die een tiental meter verder geparkeerd was. Jimmy Stone was ervan overtuigd dat deze derde man hem geen kwaad wou en hij besloot dus aan hem verder geen aandacht te besteden... Hij zag een taxi en riep die. Jimmy Stone liet zich neervallen op de bank van de taxi, een kanariegele oude Oldsmobile. Hij was totaal uitgeput. De chauffeur sloeg hem gade en fronste de wenkbrauwen. Die klant zag veel te bleek en was zichtbaar op zijn ongemak...

— Komt u vandaar, señor, vroeg hij en wees met de duim in de richting van de grote ijzeren deur van het ziekenhuis.

— Ja.

— O, goed, dan snap ik het al. Waar wilt u heen?

— Wacht hier nog een ogenblik. Twee heren zullen zo dadelijk uit het ziekenhuis komen. Die moet u volgen, niet te dicht echter want zij mogen niet weten dat zij gevolgd worden!

— Goed.

NTIAGO

Een spionageroman
door André D. Fernez
Geïllustreerd door R. Follet

Jimmy Stone werd naar Santiago gezonden om er een sabotage te verhinderen, en er om de tuin geleid door een man die zegt dat hij Colina is maar in werkelijkheid Ward, de chef van het sabotagenet is. Jimmy werd het slachtoffer van een aanranding en kwam in het ziekenhuis terecht. Daar vertelde hij heel de geschiedenis aan kommissaris Jacinto.

De daareven gedane ontdekking noopte Jimmy ertoe zijn plannen te wijzigen. Het reisje naar Valle Alegre kon wachten, het was beter het ijzer te smeden terwijl het heet was en thans het spoor van de twee Chilenen te volgen. Wanneer deze laatsten iedere hoop hadden opgegeven hun slachtoffer te vinden, zouden zij regelrecht naar hun chef gaan om hem verslag uit te brengen en met die chef wou Jimmy Stone kennis maken... of even weerzien!

Om acht minuten na 10 uur kwamen de twee Chilenen met hangend hoofd uit het ziekenhuis. De portier wachtte slechts op hun vertrek om de grote ijzeren deur te sluiten.

— Daar zijn die twee kerels, fluisterde Stone tot de chauffeur.

— Goed, señor!

Alvorens in de zware Buick te stappen fluisterde de messenwerper iets in het oor van de chauffeur. Een ogenblik later startte de zwarte auto bliksemsnel.

— Go! zei Jimmy tot zijn chauffeur.

Zijn bevel kwam een fraktie van een sekonde te laat: de chauffeur had snellere reflexen. Hij zat de zwarte Buick reeds na!...

Noch Jimmy in zijn oude kanariegele taxi, noch de drie andere gangsters in hun zware zwarte wagen merkten de Chevrolet die, om één of andere duistere reden, de twee eerste op een afstand van dertig meter volgde.

RIT DOOR DE NACHT

Ze reden sedert een kwartier en ze waren juist voorbij het elegante badplaatsje Viña del Mar, een soort van Chileens Deauville, waar de leden van de Hight Society van Santiago en Valparaiso hun vakantie doorbrengen. Ze volgden de weg die langsheen de kust liep, maakten een klein ommetje naar het Oosten toe om daarna Noordwaarts te rijden. Op een wegwijzer las Jimmy de namen Montemar en Concon.

— Chauffeur, indien ik mij niet vergis, zijn wij op weg naar Quintero.

— Dat is heel juist, señor!

— Is het ver van Quintero naar Valle Alegre?

— Ruim tien kilometer!

In gedachten verzonken nestelde Stone zich in een hoekje van de wagen. Per auto had men slechts 7 of 8 minuten nodig om die afstand af te leggen. Indien de zogenaamde Brewer zijn hoofdkwartier had opgeslagen te Valle Alegre, kreeg het feit, dat het lijk van de ECHTE Colina teruggevonden op het strand van Quintero een nieuwe betekenis. De handlangers van Ward-Brewer hadden Colina beslist van kant gemaakt in het schuiloord van hun baas. Daarna pas hadden zij hem op het strand neergelegd. Ja, zo moet het geweest zijn, dacht Jimmy Stone.

Bij de uitgang van Concon ging de weg meer het land in. Ze reden over enkele overwegen en volgden daarna de spoorweg over een afstand van 15 of 16 kilometer. De Buick van de zwartharige Chilenen reed snel; maar niets wees erop dat zij ontdekt hadden dat zij achtervolgd werden. De chauffeur van Jimmy was werkelijk een meester in deze sport. Hij bleef steeds een vijftigtal meter achter de zwart Buick en aarzelde geen ogenblik zich nu en dan te laten overhalen door andere wagens, op gevaar af de auto van de gangsters uit het oog te verliezen.

— De Buick draaide rechts af. Dat is de weg van Valle Alegre..., zei de taxichauffeur, wat moet ik doen, señor?

— Je volgt. Maar wees uiterst voorzichtig. Hier is er minder verkeer. Zorg ervoor dat ze ons niet opmerken!

— Wees maar gerust, ik ken dat spelletje. Stel je voor dat ik een tijd lang politieagent geweest ben!

★

Toen de Buick het stadje naderde vertraagde hij zijn vaart om links van de hoofdweg een klein pad in te draaien. Hij stopte tenslotte voor een huis in Spaanse stijl. De weg er naar toe was afgezoomd door dwergpalmen.

— Het is niet nodig mee te rijden tot voor de deur. Dit huis is makkelijk te herkennen. Rij tot op een plaats waar ik kan telefoneren.

De chauffeur zette zijn weg voort, niet voor lang echter, reeds enkele minuten later stopte hij voor de enige herberg die nog open was. Jimmy Stone betaalde en gaf de chauffeur een prinselijk drinkgeld. Dan liep hij naar het kleine gebouw met de deftige titel « Hosteria El Roble ». In werkelijkheid was het slechts een schamel hotelletje. De baas die, al luisterend naar de radio, ingedut was, schrok op toen hij een klant zag binnenkomen. Hij stond zo vlug van zijn stoel op als zijn zwaarlijvigheid het hem toeliet. En men kon de teleurstelling van zijn gelaat aflezen toen Jimmy Stone verklaarde dat hij helemaal geen lust had om te dineren. Jimmy toonde de hotelier één van de « portretten » die hij van Ward geschetst had en vroeg:

— Ik zoek deze man, het is een Engelse vriend van mij en men heeft mij gezegd, dat hij in deze omgeving woont. Ongelukkig genoeg heb ik zijn juiste adres niet. Kunt u mij helpen?

— Bedoelt u señor Brewer?

— Ja!

— Hij huurde een villa niet ver van hier Zij heet El Retiro en is bij de ingang van het dorp in de Calle Freire.

Jimmy dankte de man en liep naar de telefoon.

Jacinto was nog in zijn kantoor. Toen hij de stem van de Amerikaan die hem vanuit Valle Alegre opbelde, herkende, schreeuwde hij een lange paternoster scheldwoorden in de hoorn.

Hij had het over de onbeschaamdheid van zekere vreemdelingen die steeds opnieuw hun neus steken in zaken die hen geen snars aangaan! Stone liet dit onweer gelaten over zich heen gaan. Toen Jacinto een ogenblik moest ophouden om op adem te komen, zei hij:

— Kommissaris, ik bel u zo laat op om u iets mede te delen dat u niet onverschillig kan laten. Ik vond de plaats waar Ward zich schuilhoudt. Hij is op dit ogenblik in villa El Retiro in de Calle Freire. IK GA HEM EEN BEZOEKJE BRENGEN...

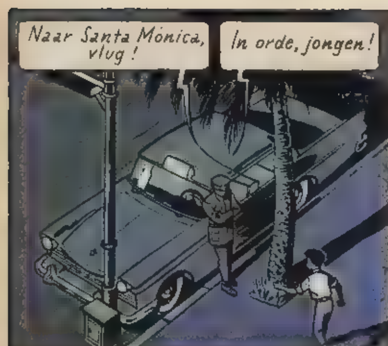
Daarop slaakte Jacinto een gil die niets menselijk meer had. Hij stikte haast van woede en het gevolg daarvan was een vreselijke hoestbui...

(Wordt voortgezet.)

De nieuwe avonturen van Pom en T

TEDDY VOOR DE CA

Allan begrijpt dat zijn impresario's Teddy hebben ontvoerd. Hij bes

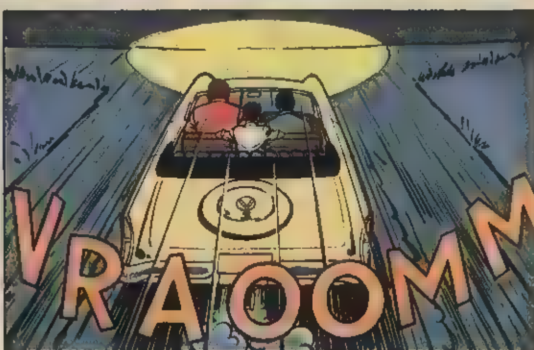

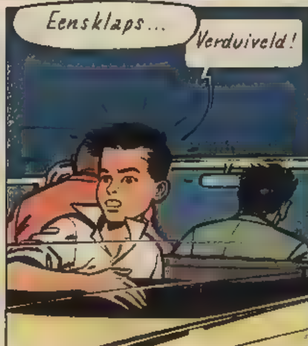

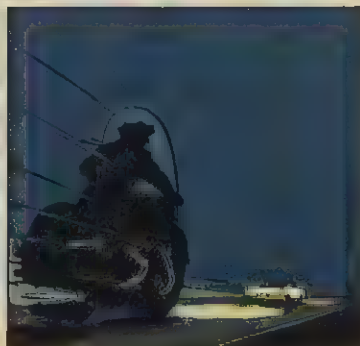

ALS JE HOUDT VAN DIT VERHAAL, LEES

eddy door Fr.Craenhals

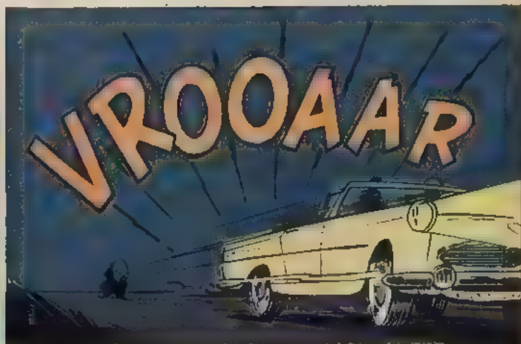
ERA

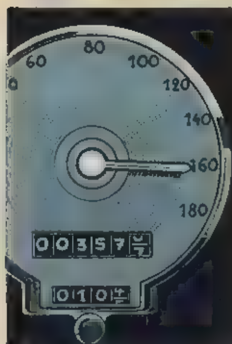

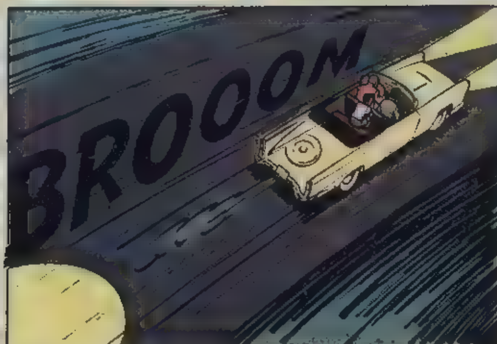
Tarass Boelba op de hoogte te brengen en verlaat, te dien einde, z'n villa...

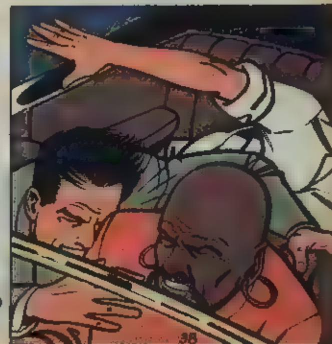

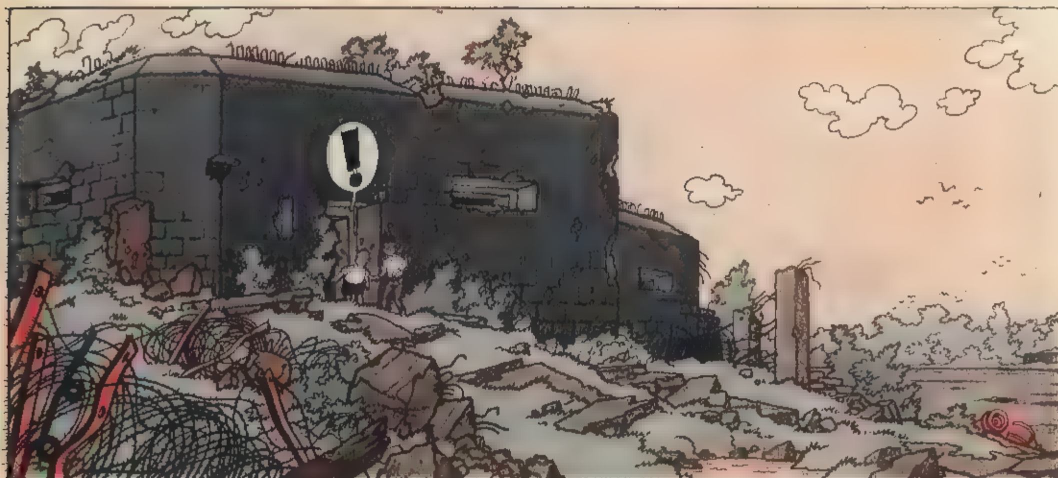

(Wordt voortgezet.)

DE ZOETWATER

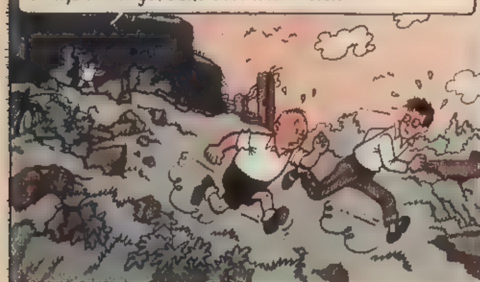
Dik en Vik kwamen heelhuids uit het piratennest

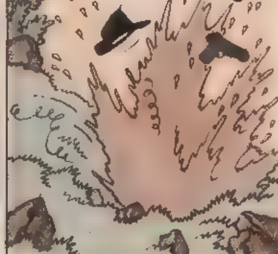

-PIRATEN

DOOR
BOB DE MOOR.

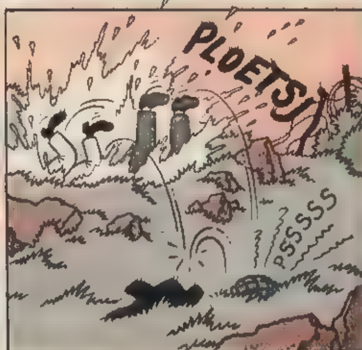
...maar hun situatie is alles behalve rooskleurig...

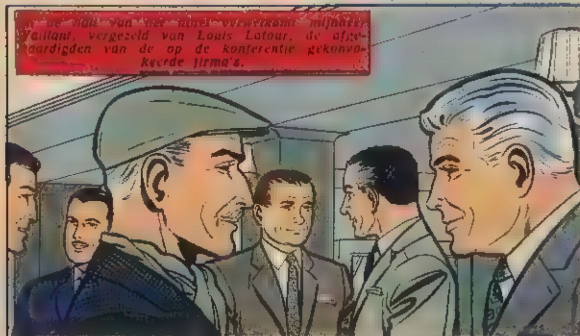
(Wordt voortgezet.)

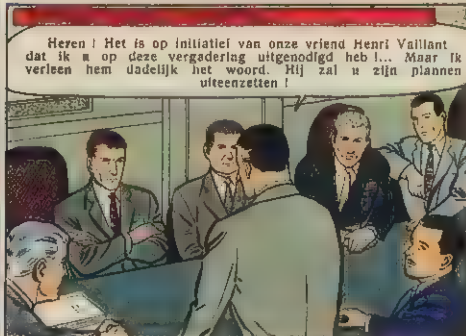

MICHEL VAILLANT *op*

HET CIRCUIT

De Russen hebben de Amerikanen de handschoen toegeworpen

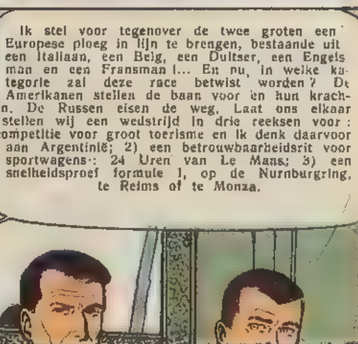

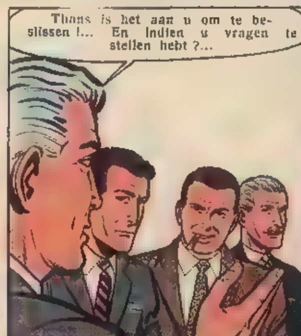

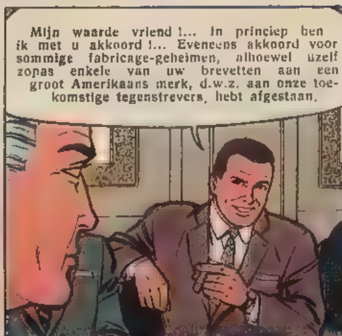

VAN DE ANGST !

door Jean Graton

illant besluit o' de Europese autoconstructeurs bijeen te roepen.

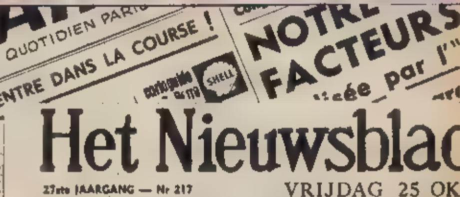

DEGENEN DIE MEN VERWACHTTE !

8 merken hebben hun diensten aangeboden :

Vijftien vertegenwoordigers van de firma's Jaguar, Aston-Martin, Vanwall, Ferrari, Maserati, Mercedes, Porsche, hebben tijdens een buitengewone vergadering, te Parijs onder voorzitterschap van Vaillant belegd, de gegevens van de sportwedstrijd, die binnenkort de Russen en de Amerikanen tegenover elkaar zal stellen, bestudeerd.

(Wordt voortgezet.)

DE BEEKS

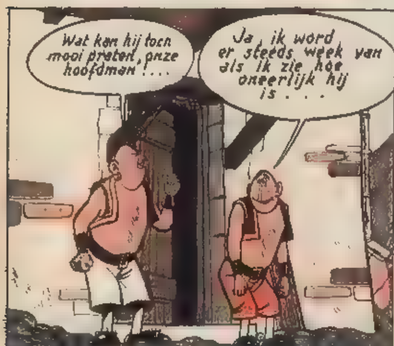
HET FANTASTISCH AVONTUUR VAN SCHEEP

Rol en zijn vrienden werden gevangen genomen door de wrede piraat Sangha-de-Barba

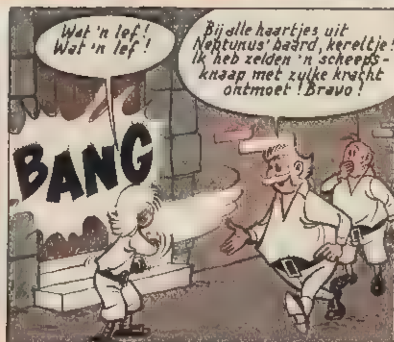

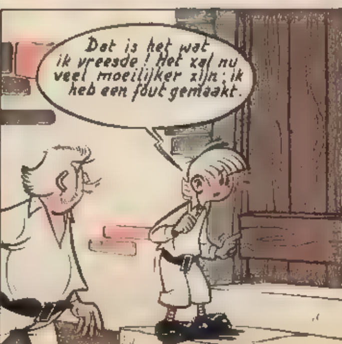

TE KLIPPEN

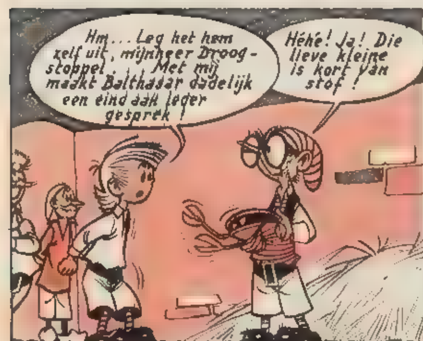
SMAATJE ROL door MITTÉÏ - Tekst : Greg

die alle schepen, die in de nabijheid van de behekste klippen komen, buit maakt.

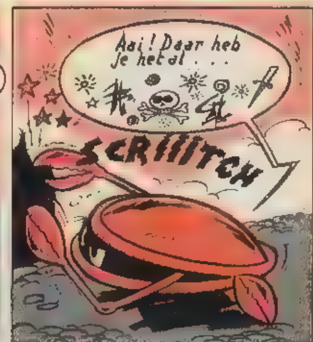

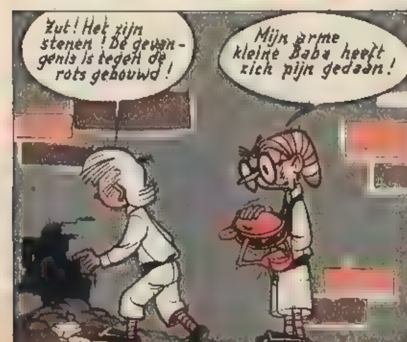

(Wordt voortgezet.)

De nieuwe avonturen van JACK DIAMOND

DE HOND VAN ABSAROKA

Jack Diamond verneemt bij de Absarokees dat Ferguson een van hun jonge krijgers verraderlijk heeft aangevallen. Ferguson vlucht...

door L. en F. FUNCKEN

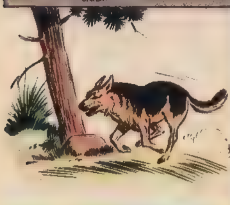

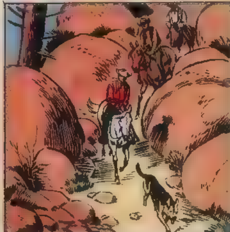

KUIFJE vertelt je ...

De GESCHIEDENIS van de WERELD

TEKST VAN J. SCHOONJANS

TEKENINGEN VAN L. EN F. FUNCKEN

LODEWIJK XV, DE WELBEMINDE

LODEWIJK XV regeerde niet zo lang als zijn voorganger, maar toch nog altijd zestig jaar. Het was een bewogen regering die zware gevolgen met zich sleepte. Het was echter ook een interessante regering, want de Fransen uit de achttiende eeuw waren zeer aktief. Zij hadden een grote werklust en waren dol op nieuwigheden. Ik bedoel hier wel degelijk de Franse burgers en niet bepaald de koning.

1. — DE KONING

TOEN Lodewijk XV in 1723 meerderjarig werd verklaard, was hij nog maar 14 jaar oud. Hij stond bekend als zijnde de mooiste jongeling van het koninkrijk. Men hield van hem. Hij werd een zeer mooie man: groot, krachtig en intelligent. Er was echter een keerzijde aan die schitterende medaille... hij was lui, geblaseerd en cynisch. Met zieken sprak hij over operaties en met grijsaards over begrafenisplechtigheden! Hij luisterde aan de deuren en amuseerde er zich mee, privébrieven te onderscheppen en ze in enveloppen met andere adressen te steken. Een echt koninklijk tijdverdrijf, nietwaar? Men beweert dat Lodewijk XV op zekere dag verklaarde: « Après nous le déluge! »: Na ons de zondvloed.

2. — MARKIEZIN DE POMPADOUR

LODEWIJK XV was een slecht echtgenoot en een slechte vader. Zijn vrouw, Maria Leczinska, die zeven jaar ouder was dan hij en hem veel kinderen schonk, telde niet mee! De koning liet de regering in de handen van zijn favoriete. Lange jaren werd de politiek van Frankrijk gedirigeerd door Antoinette Poisson, de grote favoriete van de koning die geschiedenis maakte onder de naam Markiezin van Pompadour.

3. — EN ZIJN MINISTERS

LODEWIJK XV had ministers, zelfs bekwame ministers die zeer goed inzagen, dat Frankrijk regelrecht naar de afgrond gleed, en dat de financiën alles behalve schitterend waren. Lodewijk XV stuurde hen steeds de laan uit op het ogenblik dat zij iets verwezenlijkten! Zijn eerste premier was kardinaal Fleury, zijn oud leraar. Fleury was een braaf en vreedzaam man die als principe had: « geen zaken »! Fleury stierf in 1743.

4. — MACHAULT

IN 1749 vertrouwde Lodewijk XV de financiën van het koninkrijk toe aan Machault d'Arnouville, een zeer bekwaam man. Machault trachtte de Staatsschulden af te lossen en hij eiste van alle Fransen een regelmatige belasting. Maar het Parlement van Parijs aanvaardde dit niet. Wat zou de koning doen? Machault steunen?

5. — PONTOISE

HOE verwonderlijk ook, de koning steunde Machault. Hij liet de leden van zijn Parlement naar Pontoise, op 35 kilometer van Versailles, verbannen. Hij meende dat de heren daar zouden nadenken en inzien dat hun oppositie absurd was. Te Parijs interesseerde men zich heel erg voor de zaak. Als er een postkoets uit Pontoise te Parijs toekwam, vroegen de Parijzenaars: « Hoe is het bij jullie? » Maar de mensen van Pontoise wisten helemaal niets en daarvan komt de uitdrukking « Encore un qui revient de Pontoise! » m.a.w. nog één die niets weet! Indien de koning stand hield, kon hij alles redden. Maar helaas, Machault stond niet in de gunst van madame de Pompadour en in 1754 werd hij naar huis gestuurd!

RAAP DE HANDSCHOEN OP!

RAADSEL Nr 20

Al te snel gereden!

IK kwam net uit vakantie terug, het was op 16 juli, toen kommissaris Baardemakers mij riep:

— Ik heb een geheimzinnig geval op te lossen, dat bestaat uit drie elementen: de diefstal van een som geld en een reeks schuldbewijzen, een getuigenis dat mij zeer verdacht voorkomt en een bekeuring wegens overdreven snelheid!

Ik fronste de wenkbrauwen en antwoordde:

— Nogal raadselachtig, mijn beste vriend. Kan je de zaak een beetje omstandiger uitleggen?

— Luister, ik begin bij het begin! Eergisteren omstreeks 5 uur in de namiddag werd er een inbraak gepleegd in het kantoor van de heer Alpaga. Dat is een man die leent tegen onderpand — een pandjesman. Hij was afwezig op het ogenblik dat er bij hem werd ingebroken. De brandkast werd gekraakt. Daaruit werd 50.000 frank gestolen en een reeks schuldbekentenissen.

— Ik snap het wel, kommissaris, de dief is waarschijnlijk één van de klanten van de pandjesman. Hij trof twee vliegen in één klap, als ik mij zo uitdrukken mag. Hij heeft nu niet alléén het geld, maar ook de bewijzen dat hij Alpaga nog een heleboel duiten verschuldigd is. Verdenk je iemand van de diefstal, kommissaris?

— De verdwenen schuldbekentenissen stonden op naam van een zekere Laga, een mijnheer Gémier en Cornu. De eerste twee mogen we alvast buiten beschouwing laten, want hun alibi is juist.

Het werd gecontroleerd. Wat Cornu vertelt is veel ingewikkelder...

— Wat vertelt Cornu?

— Hij beweert dat hij in de namiddag waarin de diefstal geschiedde, Parijs omstreeks 13 uur per auto heeft verlaten met als bestemming: Brussel! Steeds volgens zijn zeggen kwam hij te Brussel toe om 20 uur. Als bewijs van zijn aanwezigheid op de weg Brussel-Parijs, vertelde hij, dat hij een proces-verbaal heeft gekregen wegens overdreven snelheid. Hij reed met een snelheid van 130 km per uur door een dorp... Bovendien zegt hij, dat hij stopte te Soissons om er naar de bank te gaan.

— Die man liegt, kommissaris! Hij reed met een snelheid van 130 km per uur en toch had hij 7 uur nodig om 300 km af te leggen?

— Ja, maar vergeet niet, dat hij stopte te Soissonss. Bovendien reed hij — zo zegt hij althans — na de bekeuring te hebben opgelopen nog slechts tegen 50 km per uur...

— Maar hij heeft een tweede keer gelogen, kommissaris, u kunt hem gerust aanhouden!

Vriend, neem de handschoen op! Let op de details!

RIK RINGERS

OPLOSSING VOLGENDE WEEK

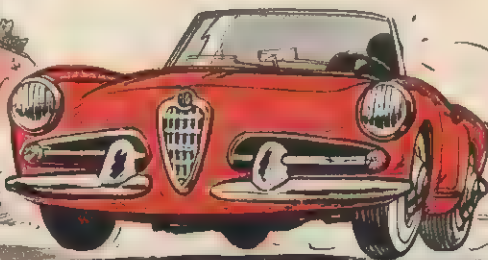
HALLO, BESTE VRIENDEN!

DEZE week zijn de meisjes aan de eer. Inderdaad, we hebben flinke vrouwelijke detectives bijgekregen. Ik heb het altijd gezegd: de meisjes hebben een fijne neus! Hier gaan dan de namen: Mella van de Kelft uit Wilrijk, Marguerite van Moerbeke en Greta Devos uit Brugge, Brigitte Bechtold uit Overijse.

Ons hoedje af voor deze snuggere jongens: John Bosnak, Rotterdam; Dolf Chaffart, Berchem; Robert Deboel, Schoten; Theo Elschot, Amersfoort; Christian Micholt, Ninove; Dirk Meyers, Mortsel; Guy van Wemmel, Ledeberg; Guido van Hoof, Borgerhout, Jackie van Goethem, Hamme.

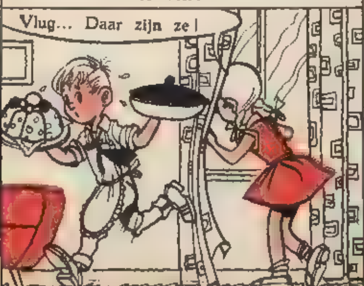
Wees allemaal welkom in onze speurdersfamilie!

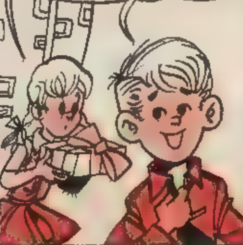
RIK

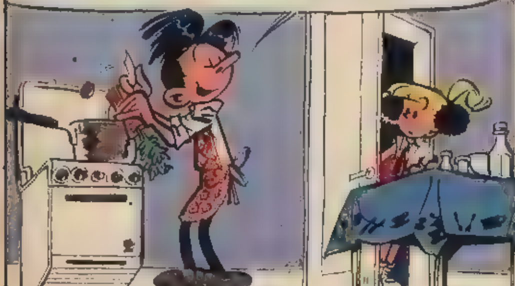
PAUL HEEFT HET GOED IDEE

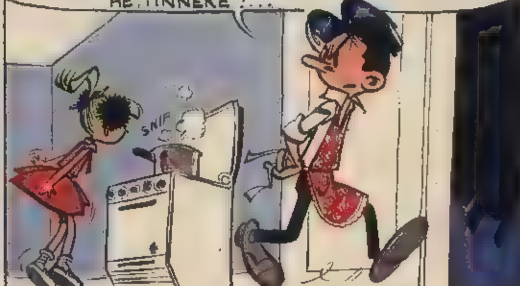

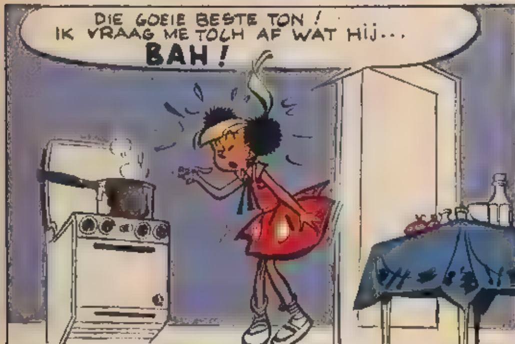

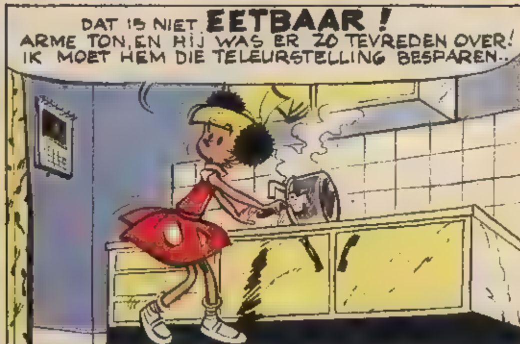

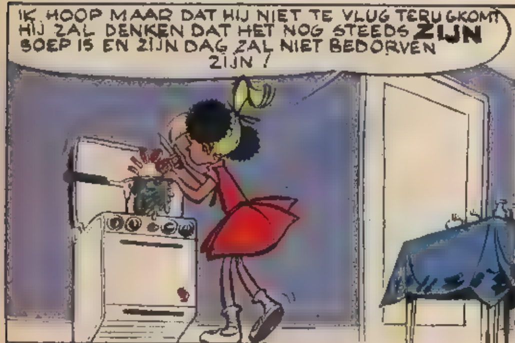
TON en TINNEKE

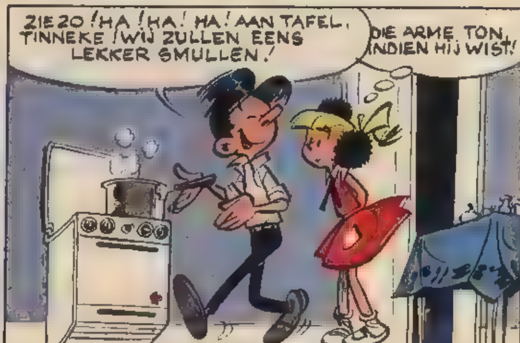

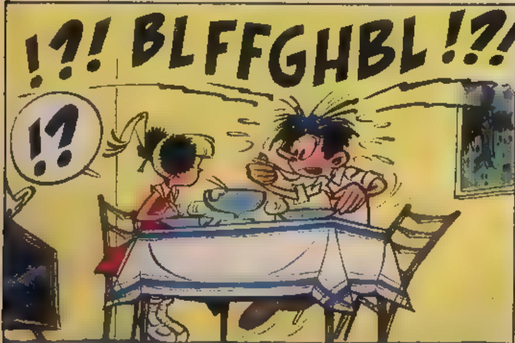

DE NIEUWE AVONTUREN VAN CORENTIN

DE MAGISCHE DOLK

DOOR PAUL CUVELIER.

Het paleis van Sompur werd door de Mongolen overrompeld. Prinses Sa-Skya loopt groot gevaar, maar Belzebub is er ook nog...

Een ander spannend avontuur van Corentin kan je lezen in het album : CORENTIN BIJ DE ROODHUIDEN

DE POS

AMERIKA WERD DOOR DE CHINEZEN ONTDEKT !

WILLIAM WANG, Chinees diplomaat die geruime tijd konsul was te Manilla, hield zich in zijn vrije tijd met de « wereldgeschiedenis » bezig. Hij had opgemerkt dat de Chinese muziekinstrumenten evenals de plechtigheden bij het overlijden, het keukengerief en de schilderingen op porselein, heel erg gelijken op die welke men kan terugvinden in Zuid Amerika. Hij besloot daaruit dat niet Christoffel Colombus, maar wel de Chinezen Amerika ontdekt hebben. Volgens Wang zette een Chinese expeditie in de twaalfde eeuw voet aan wal in Zuid Amerika.

GELUKKIGE EIGENAARS

Mr en Mrs Howard Miller bezitten een diamantmijn in Arkansas, om heel precies te zijn in Murfreesboro. 85 % van de diamanten bevinden zich aan de oppervlakte. Het publiek krijgt toegang tot de mijn van 8 uur 's morgens tot 5 uur 's avonds. Een entreekaartje kost slechts 10 F. De bezoekers mogen al de diamanten welke zij vinden meenemen, op voorwaarde dat de stenen niet meer dan 5 karaat bevatten. Deze mijn wordt druk bezocht...

KNIPPERLICHTJES

IN de Verenigde Staten verkoopt men kinderpetten die voorzien zijn van knipperlichtjes. Het gaat hier heus niet om een speelgoed. De knipperlichtjes die gevoed worden door twee kleine batterijen zijn op grote afstand zichtbaar. Ze verhinderen dat de kinderen die 's nachts over straat lopen door auto's zouden omver gereden worden !

AL TE IJVERIG

JOSEPH Piotrowski, politieman, beëndigde zijn ronde toen hij op de top van de Manhattanbrug, kunstwerk waarop de Amerikanen zeer fier zijn — met recht trouwens ! — een man bemerkte die zich blijkbaar zeer interesseerde voor de kabels. Onze politieman riep dadelijk : « Hela, vriend ! Kom naar beneden ! » De andere haalde de schouders op en zette zijn onderzoek verder. Piotrowski werd woedend, greep zijn revolver en deed de traditionele aanmaning. De man, die even daarvoor de schouders ophaalde, kwam naar beneden in een rekordtempo. Onze vriend, zeker van zijn zaak, naderde de akrobaat en vroeg hem wat hij ginder boven uitrichtte. Deze laatste antwoordde heel rustig : « Ik deed mijn werk. Zoals jij trouwens, maar met minder haast. Ik ben bruggeninspekteur ! »

EEN UITSTEKEND WAKER

EEN man schreef naar verscheidene firma's om zijn diensten als nachtwaker aan te bieden. Hij ontving meerdere antwoorden : « Uw brief van... veel belangstelling... het spijt ons erg... Er zijn geen inbrekers in Valterra en de aanwezigheid van een nachtwaker is bijgevolg overbodig. » Dit antwoord gaf onze vriend een idee. Hij werd inbreker ! Op zekere dag echter liep hij in de val. Sindsdien zijn er in Valterra heel veel nachtwakers...

DE SCHEIDSRECHTER KREEG DE KOGELS

TWEE vrienden van Bert Ditler maakten ruzie en daagden elkaar uit tot een duel. Bert Ditler zou optreden als scheidsrechter. De twee duellisten hielden hun pistool schietensgereed, en nauwelijks had onze vriend teken gegeven of hij stortte op de grond : hij kreeg een kogel in ieder been. Voortaan zal hij zijn vrienden met meer zorg uitkiezen.

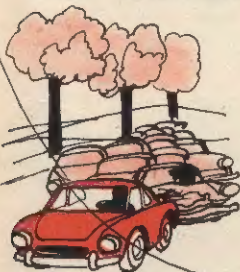

TILJON

HA!HA!HA! DE CHEF ZAL GROTE OGEN OPZETTEN WANNEER HIJ ZIET DAT IEDEREEN IN SLAAP GEVALLEN IS IN ZIJN WEEKBLAD!

EEN KOSTBAAR REKORD

EEN automobilist reed in volle vaart op een autoweg in de omgeving van Buenos Aires, slipte en botste tegen een andere wagen aan. Deze wagen botste op zijn beurt tegen de wagen die voor hem reeds, enz... enz... In het totaal werden zevenentwintig auto's min of meer beschadigd. De schade bedroeg meer dan een miljoen frank! Een expert verklaarde dat het hier gaat om het wereldrekord. Wij hopen dat dit rekord nooit wordt gebroken!

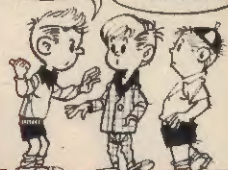
JONGE SCHILDERS

IN de « Manchester Guardian » verscheen volgende advertentie : « Grote kamer te huur, zesde verdieping, geen lift, ongemeubeld, geen stook- en geen kookgelegenheid. Geschikt voor jonge schilder ».

DE BLAFFENDE FISCUS

IN Amerika, zoals trouwens in vele andere landen, worden de eigenaars van honden verzocht hun hond aan te geven bij de fiscus. Dit bevel wordt niet altijd stipt uitgevoerd. Het belastingkantoor van Boston heeft een uitstekend middel gevonden om de honden op te sporen. Hierbij dient vermeld dat er in dit kantoor een inspekteur werkzaam is, die zeer begaafd is in het nabootsen van dieren. Deze inspekteur loopt blaffend door de straten. Hij krijgt heel vaak antwoord, en treedt binnen in het huis vanwaar dit antwoord komt. Indien de eigenaar zijn hond niet aangaf, krijgt hij dadelijk een boete. Kan jij de dieren uitstekend nabootsen? Neem dan dienst bij de fiscus (van Boston)!

Het weekblad « KUIFJE » : 14e jaargang. Lombard Uitgaven, P.-H. Spaaklaan, 1-7, Brussel 7. — P.C.R. 1909.16 — *Uitg.-Dir. :* Raymond Leblanc, Isidoor Gerardlaan, 9, Brussel. — *Heliodruk :* Drukkerij-Heliogr. C. Van Cortenbergh, p.v.b.a., 290-292, Van Volxemlaan, Brussel 19. — **NEDERLAND : 60 cent. - CANADA en de USA : 15 Cents. BELGISCH CONGO en het buitenland : 10 F.**

HIER KAN MEN KUIFJE KRIJGEN IN HET BUITENLAND :

Nederland : KUIFJE-HOLLAND : Doklaan, 129, Rotterdam (Zuid). Tel. 170.965 - Giro 655.389 - Abon. : 5 fl. per kwartaal.
Congo : KUIFJE CONGO - P.B. 740, Stanleystad (B.C.).
Frankrijk : DARGAUD S. A., 31, rue du Louvre, Paris IIe
Zwitserland : INTERPRESS S. A., 1, rue Beau-Séjour, Lausanne.
Canada en U.S.A. : PERIODICA Inc. 5090, av. Papineau, Montréal 34 (Qué)

ABONNEMENTSTARIEF

	België	*Belg. Congo en buitenland*	*Canada en Ver. Staten*
3 maanden ...	95,— F.	105,— F.	$ 2.00
6 maanden ...	180,— F.	205,— F.	$ 4.00
1 jaar	350,— F.	400,— F.	$ 7.00

Kuifje in Tibet

DOOR HERGÉ

De Grote Wijze geeft onze vrienden de verklaring van het visioen van Gezegende Bliksem...

(Wordt voortgezet.)